

Udenrigsministeren (*Harald Scavenius*): Det ærede Medlem Hr. Fraenkel spurgte, hvorfor Konventionen først nu foreligger for dette høje Ting. Den var i og for sig færdig fra engelsk Side, da Island ytrede Ønske om at faa en lignende Overenskomst afsluttet. Dette mente vi ikke at burde eller ville modsætte os, og dette er Grunden til, at det trak ud.

De to andre ærede Ordførere har sagt, at det vilde være heldigst, om denne Overenskomst havde faaet et videre Omraade. Dette Ønske om det heldige i en saadan Udvidelse deles fuldt ud ikke alene af mig, men af samtlige Borgere i dette Land, men for Øjeblikket er der ingen Vej videre frem; man maa haabe, at denne Tanke gennem Folkenes Forbund kan vinde frem, saa vi kan naa til, at det bliver efter Retsprincippet, at Tvistigheder mellem de forskellige Nationer afgøres.

Niels Petersen: Jeg forstaaer paa den højtærede Udenrigsminister, at man fra dansk Side har bestræbt sig for at naa frem i den Retning, jeg ønskede, men at det ikke har været muligt paa det nuværende Tidspunkt. Jeg skal derfor ikke forlænge Diskussionen, men kun udtale en Beklagelse af, at det ikke er lykkedes, og Haabet om, at det snart vil lykkes at realisere det Ønske, der deles af alle i dette Ting.

Den højtærede Udenrigsminister sagde, at det var gennem Folkenes Forbund, man skulde opnaa Realisationen. Der skulde egentlig gerne finde en Vekselvirkning Sted. Naar de enkelte Lande for deres Vedkommende indbyrdes afsluttede Voldgiftskonventioner, der giver Retsprincippet fri Bane, underbygger de Folkenes Forbund og giver det den Styrke, som det ellers ikke vil kunne faa.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indførelse af dansk Lovgivning om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2019).

Sagen sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (*Kragh*): Det maa anses for hensigtsmæssigt, at der nu for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende træffes Bestemmelser vedrørende Beværtning og Gæstgiveri samt Handel med stærke Drikke, der saa vidt muligt svarer til de Bestemmelser, der gælder for den øvrige Del af Landet, ligesom det ogsaa vil være ønskeligt, at den fornødne Ombytning af ældre Adkomster til at drive saadan Næring kunde finde Sted ret snart. Derfor foreslaas det i det foreliggende Lovforslag, at den nugældende danske Lovgivning paa dette Omraade indføres fra 1. Januar 1923. Det var ved Lovforslagets Fremsættelse i det høje Landsting foreslaaet, at Loven skulde træde i Kraft allerede fra 1. Januar 1922, men dels trak Behandlingen i Landstinget ud som Følge af Hensyntagen til de Overvejelser, der fandt Sted angaaende det i Landstinget fremsatte Forslag til en ny Lovgivning om Beværtning og Gæstgiveri samt Handel med stærke Drikke, dels mente man, at der maatte en længere Overgangstid, Forberedelsestid til, inden disse nye Bestemmelser kunde træde i Kraft for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende. Da det høje Ting endnu ikke har tilendebragt sin Behandling af Hovedlovsforslaget om Gæstgiveri- og Beværternæring, har jeg ment det ønskeligt, at nærværende Lovforslag angaaende Reglerne for denne Næringsdrift i de sønderjydske Landsdele om muligt blev gennemført saa betids, at den Overgangstid, som man skønner fornøden, før de ændrede Regler kan træde i Kraft i de nævnte Landsdele, kan faa en passende Længde.

Jeg skal ikke i Enkeltheder komme ind paa Lovforslagets Indhold, men kun nævne, at det i § 1 foreslaas, at de for Købstæderne fastsatte Regler ogsaa skal være gældende for Flækkerne i de sønderjydske Landsdele, og at det endvidere i § 2 foreslaas, at Vilkaaret for Næringsadkomst paa Beværtning eller Gæstgiveri i de sønderjydske Landsdele er dette, at den paagældende er fyldt 25 Aar. Fuldmyndigheden opnaas jo i de sønderjydske Landsdele ved det fyldte 21de Aar, men man har ikke skønnet det rimeligt, at Personer mellem 21 og 25 Aar kan vinde Adkomst til at drive saadan Næring, og det foreslaas derfor som nævnt, at Alderen skal være 25 Aar. I øvrigt indeholder de følgende Paragraffer Bestemmelser om tyske Dømmes Indvirkning paa de paagældende